

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat

wekelijks foyerblaadje nr 24- 2022

Zondag 12 juni

Feest van de Allerheiligste Drievuldigheid

Epistel : H. Paulus aan de Romeinen 11, 33 -36

Evangelie : Mattheus, 28, 18 – 20

Vele gebeden zijn gewijd aan de Heilige Drieëne God:

-het 'Glorie zij de Vader en de Zoon en de H. Geest', een lofbetuiging, het meest van alle gebeden in de Kerk. Iedere psalm wordt met dit gebed besloten; ieder gebedsuur in het brevier wordt ermee begonnen...iedere priester bidt het ongeveer 50 maal per dag.

- het 'Gloria in excelsis' in de H. Mis is de grote lofprijzing

- het 'Te Deum' is een prachtige lof- en dankzegging ter ere van de H. Drievuldigheid. De Kerk bidt het bijna dagelijks op het einde van de Metten.

- ook het 'Credo' in de Mis is een gebed en tevens een plechtige belijdenis van ons geloof in de H. Drievuldigheid. Ook nog andere gebeden in de H. Mis, bijvoorbeeld in de canon 'door Hem en met Hem en in Hem zij U, God almachtige Vader, in de eenheid met de Heilige Geest alle eer en glorie door alle eeuwen der eeuwen. Amen'.

- en tenslotte is de H. Mis zelf het heerlijkste gebed: het is een lof-, dank- en smeekgebed tot de Drieëne God. Uit: Mijn dagelijkse overweging - A Maege

We weten dat met Jezus de openbaring werd afgesloten. Jezus had aan Zijn leerlingen alles geleerd. Dan, na Zijn drievoudige verlossingsakte, Zijn dood, verrijzenis en hemelvaart, zond Hij de Heilige Geest.

De Heilige Geest kwam aan de apostelen dus geen nieuwe waarheden openbaren, maar deze waarheden wel verder ontwikkelen en hen dieper laten begrijpen wat Jezus hen gezegd had. Na de dood van de laatste apostel neemt de schat van de geopenbaarde waarheden niet meer toe in zich; maar de verklaring en het begrip daarvan kunnen nog steeds groeien. De openbaringsschat, die vroeger niet met zoveel woorden begrepen werd, wordt door de Kerk duidelijk voorgesteld.

Eén van de grootste mysteries voor ons is wel de Drie-eenheid van God. Een eenheid van drie goddelijke personen in één God: Vader, Zoon en Heilige Geest.

Het is het mysterie van ons geloof dat voor ons verstand het minst toegankelijk is. Wij ervaren dat we met ons verstand niet bij deze goddelijke geheimen kunnen en ervaren hier de oneindig grote afstand tussen ons, kleine schepselen, en God, het Opperste Wezen, de Allerhoogste. We kunnen alleen maar de

houding van eerbied, ontzag, deemoed aannemen, van nederige erkenning en aanbidding. Want we zijn niets, en we kunnen niets tegenover de heiligheid van de Drie-ene God.

Enkel verlicht door de genade van het geloof kunnen we komen tot een houding van kinderlijke liefde. Want God is liefde voor ons.

Wat leren gelovigen al eeuwen over God?

We weten dat God een zuivere geest is, oneindig volmaakt, Schepper, Heer en Meester van hemel en aarde, oorsprong en einddoel van alle dingen. Wij weten dat Hij liefde is en barmhartigheid. We weten ook dat er maar één God is, en wij geloven dat er drie goddelijke personen zijn: God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. Alle drie hebben zij één en dezelfde natuur. Dat zijn geopenbaarde waarheden die tot 60 jaar geleden jaar na jaar in de catechismusles geleerd werden.

In die vraag- en- antwoord- catechismus van vroeger worden de drie personen geduid. Aan God de Vader wordt de almacht toegeschreven, aan God de Zoon de wijsheid en aan God de Heilige Geest de heiligheid. Het zijn grote geloofswaarheden die in elke school aan alle kinderen geleerd werden en die door de pastoor dan gecontroleerd werden voordat de kinderen hun H. Vormsel mochten ontvangen. Verstonden die kinderen dat mysterie? Vraagteken. Misschien een tweede vraag: verstaan wij dat? Vraagteken.

Mysteries van God zullen we in dit leven nooit tenvolle verstaan, maar de inhoud ervan moeten we als christenen aannemen: dat aannemen noemen we 'geloven'. Geloven is niet voelen, maar kennen en willen.

Uit de H. Schrift weten we dat er een nauwe relatie is tussen de Heilige Geest en God de Vader en ook tussen de H. Geest en Jezus. Jezus en de Heilige Geest stammen uit een gemeenschappelijke bron, namelijk uit de Vader. Alles wat de Heilige Geest van de Vader ontvangt, ontvangt Hij ook van de Zoon, omdat de Zoon alles bezit wat de Vader bezit.

De Zoon ontvangt de waarheden die Hij openbaart van de Vader; omdat alles wat de Zoon bezit van Zijn Vader komt. De Heilige Geest, die de openbaring van de Zoon voortzet en aanvult tot beter inzicht, ontvangt de waarheden van de Vader en van de Zoon. De Zoon komt voort uit de Vader en de Heilige Geest komt voort uit de Vader en de Zoon. Dit klinkt heel moeilijk en toch: dat is één van onze geloofspunten die we elke zondag rechtstaande bidden in ons Credo: *“Ik geloof in de Heilige Geest, die Heer is en het leven geeft, die voortkomt uit de Vader en de Zoon.”*

Lees ook de prachtige prefatie van de H. Drievuldigheid!

Dit maar om erop te wijzen dat wij ons vaak, en soms jarenlang, niet bewust zijn van de draagwijdte en de verhevenheid van de woorden waarmee we bidden. Er dieper in doordringen kan maar langs bezinning.

Wanneer bidden we nog tot de Drie-ene God? Telkens we een kruisteken maken, telkens we het 'Glorie Zij de Vader' bidden en ook in vele gebeden van de H. Mis.

We bidden tot de Vader die ons met vaderlijke liefde in het leven heeft geroepen, we bidden tot de Zoon die ons verlost heeft door Zijn kruisdood, we bidden tot de Heilige Geest die onze zielen heiligt door Zijn genade en Zijn liefde in onze ziel te storten en ons lichaam te maken tot Zijn tempel, dit wil zeggen, Zijn woonplaats. Ja, wij worden verwend en bemind door de Drie-ene God.

Uit: Foyerblaadje 3 juni 2007

De Openbaring omtrent de Drie-eenheid van God is niet zeer duidelijk in het Oude Testament, wel in het Nieuwe Testament. We vinden dit terug bij alle vier de evangelisten. Bijvoorbeeld bij Mattheus lezen we: "Toen Jezus gedoopt werd door Johannes, steeg Hij op uit het water. En zie, daar ging de hemel open en Hij zag de Geest van God neerdalen in de gedaante van een duif en over zich komen. En een stem uit de hemel sprak: Dit is Mijn Zoon, Mijn veelgeliefde, in wie Ik mijn behagen heb". Een optreden van de Vader, de Zoon en de H. Geest! Bij de evangelist Marcus lezen we hetzelfde over de drie personen in het doopverhaal. De evangelist Johannes geeft het getuigenis van de Doper weer: "Ik heb de Geest als een duif zien neerdalen en Hij bleef op Hem rusten". De openbaring van de Drie-eenheid is vooral gegeven in de menswording van de Zoon en bij de zending en de werkzaamheid van de H. Geest. De apostelen doopten in naam van de H. Drie-eenheid: "In de naam van de Vader en de Zoon en de H. Geest. Amen". Paulus eindigde zijn 2de brief aan de Korinthiërs met de schitterende zin: "De genade van de Heer Jezus Christus, de liefde van God (de Vader) en de gemeenschap van de H. Geest zij met u allen". En Petrus begint zijn eerste brief: "Krachtens de voorbeschikking van God de Vader in de heiliging van de Geest tot gehoorzaamheid en besprenkeling met het bloed van Jezus Christus". Grandioze uitdrukking van rotsvast geloof in de Drie-ene God!

Het geloof in de H. Drie-eenheid wordt verwoord in de doopritus, bij het maken van het kruisteken, in de doxologieën, dat zijn de eindzinnen van de gebeden, en in de kerkelijke gebeden. Het geloof in de Drie-eenheid was er van in het begin van het christendom. Omwille van ketterijen vond de Kerk dat ze dit mysterie tot een verplicht geloofspunt, tot een dogma, moest maken. De directe aanleiding was het standpunt van de Egyptische priester Arius, die voorhield dat de Zoon, omdat Hij door de Vader was verwekt, niet altijd zou hebben bestaan en daarom een lagere positie zou innemen.

In de proloog van het Johannes-evangelie lezen we duidelijk dat het Woord, de Zoon van God, zelf God is en er was van in het begin, van voor het begin, van in alle eeuwigheid! Tegen de ketterij van het ‘arianisme’ kwam volhardend verzet van de kant van H. bisschop Athanasius, die leefde in de 4de eeuw en die de gelijkwaardigheid verdedigde van de Drie Goddelijke personen. Deze verdediging werd in de uitspraken van het Concilie van Nicea (325) vastgelegd. In 381 na Christus, op het Concilie van Constantinopel I, werd de H. Geest, als derde persoon, aan deze goddelijke gelijkwaardigheid toegevoegd. Definitief werd de leer van de Drie-eenheid vastgesteld op het Concilie van Chalcedon in 451 na Christus. Het dogma luidt dat God bestaat uit God de Vader, God de Zoon en God de H. Geest en dat deze drie Personen wel te onderscheiden zijn, maar niet te scheiden. Dus: God is één in drie personen. Straks in de pefatie krijgen we een prachtige verwoording van dit mysterie.

Het dogma van de Drie-eenheid is door het kerkelijk gezag meermaals uitgesproken. Het werd volledig met het Concilie van Firenze in 1439. De openbaring over het dogma leert dat er in God een tweevoudige voortkomst bestaat: dat van de Zoon en dat van de H. Geest. “God uit God, Licht uit Licht, ware God uit de ware God. Geboren, niet geschapen, één in wezen met de Vader door wie alles geschapen is” ... enz. Het Credo dat we in de Misliturgie bidden, het symbolum van de H. Athanasius, is één heldere, gelovige erkenning van de H. Drie-eenheid! Het mysterie van de H. Drie-eenheid is pure mystiek: God de Vader en Zijn Woord, de Zoon, en de adem van Zijn liefde, de H. Geest. Samen één God. Het mysterie van de Drie-ene God is een exclusieve rijkdom van het christendom, een rijkdom die in geen enkele andere godsdienst zijn weerga kent. Uit: Jaargang homilies Pastoor Van der Voort

Feest van Sacramentsdag –

Sacramentsdag is het feest van het Lichaam van Christus in de H. Eucharistie, de instelling van het H. Sacrament van het Altaar wat op Witte Donderdag wegens het aanstaande lijden van Jezus niet volledig kon herdacht worden. Nu vieren we Jezus meer als voedsel voor onze zielen. Het misformulier is een klassiek werk van kerkelijke gebedskunst van de kerkleeraar Thomas van Aquino, in opdracht van paus Urbanus IV, toen aartsdiaken van Luik waar Jezus dit feest vroeg aan de H. Juliana van Mont-Cornillon.

Het feest werd ingesteld in het jaar 1246 en wordt gevierd op de 2de donderdag na Pinksteren.

Verantw. C.C.